

Underbilag

Uddrag af uge-fagtidsskrift Pressen, nr. 1 — 1952.

Papirafgiften.

Finanslovsdebatten var i år usædvanlig langstrakt. En række af folketingets menige medlemmer havde adskillige sager på hjerte, som de lokale vælgere ønskede sat på det høje tings dagsorden. Som sædvanlig var det en broget blanding af store og små spørgsmål.

Også statens papirafgift blev bragt på bane. Sagen blev rejst af den radikale folketingsmand Svend Jørgensen. Det er nemlig således, at lov af 19. november 1950 om ændringer i forbrugsafgiftslovene for visse deles vedkommende udløber med indeværende finansår, og hertil hører også bestemmelserne om papirafgiften. Desuden havde Svend Jørgensen en særlig grund til at røre ved spørgsmålet. Dansk Historisk fællesforening, der gennem sit tidsskrift Fortid og Nutid er medlem af vor organisation, havde ikke alene selv ansøgt om fritagelse for papirafgift, men også for samtlige lokalhistoriske tidsskrifter, ialt ca. 25 tidsskrifter. Sagen blev behandlet af tolddepartementet i efteråret. Resultatet blev, at kun 3 af tidsskrifterne opnåede den ønskede refusion, medens resten blev afvist, heriblandt tidsskriftet Fortid og Nutid. Motiveringen for afslaget var den, at dette kun udkommer een gang om året. Det kan derfor ikke falde ind under begrebet „periodisk presse“, da et skrift ikke anses for periodisk, med mindre det udkommer mindst to gange årlig.

Tolddepartementets afgørelse er naturligvis fuldt korrekt. Med rette gjorde folketingsmand Svend Jørgensen imidlertid opmærksom på, at rigsdagens medlemmer, da de gav loven om forbrugsafgifter, ikke havde drømt om, at dispensationsbestemmelsens formulering kunne fortolkes på en sådan måde, at en lang række danske videnskabelige tidsskrifter udelukkes fra at få papirafgiften refunderet. Folketingsmanden veg ikke tilbage fra rent ud at sige, at det forekom ham ganske meningsløst, „at disse tidsskrifter, der i så udpræget grad er af kulturel og videnskabelig betydning, ikke kan fritages for papirafgiften“. Vi må absolut håbe, at folketingsmand Svend Jørgensen ikke står ene med den anskuelse, og at der på rigsdagen må kunne mobiliseres en så stærk opinion, at man vil se lidt nærmere på bestemmelserne om fritagelse for papirafgift. Sagen er jo den, at vi er meget lidt tilfredse med den måde, hvorpå tolddepartementet i mange tilfælde fortolker dispensationsbestemmelsen. Efter vor mening har man ved flere lejligheder fortolket ordet „faglig“ altfor snævert. At de store motorblade, der faktisk bringer en mængde stof af faglig karakter af interesse for alle motorkørende, ikke kan kaldes faglige, er os ganske ubegribeligt. Vi finder ligeledes, at den store gruppe af hobbyblade må falde ind under lovens bestemmelser. Hidtil har det ikke været muligt at overbevise tolddepartementet herom. Der er derfor al grund til at tage dispensationsbestemmelsen op til ny overvejelse.

I sit svar til folketingsmand Svend Jørgensen erkendte finansministeren, at det rejste spørgsmål om de videnskabelige tidsskrifter var overvejelse værd, og at man kunne tale om det. Derimod røbede den højtærede finansminister ikke sine lønlige tanker om papirafgiften. Det vil nok være for optimistisk at tro, at finansministeren, når der engang er indført særskat på den periodiske presse, vil give slip på denne mulighed for at få penge i kassen. Vi har på ingen måde opgivet vor principielle opfattelse, at det er bunduretfærdigt, at den periodiske presse skal betale papir-